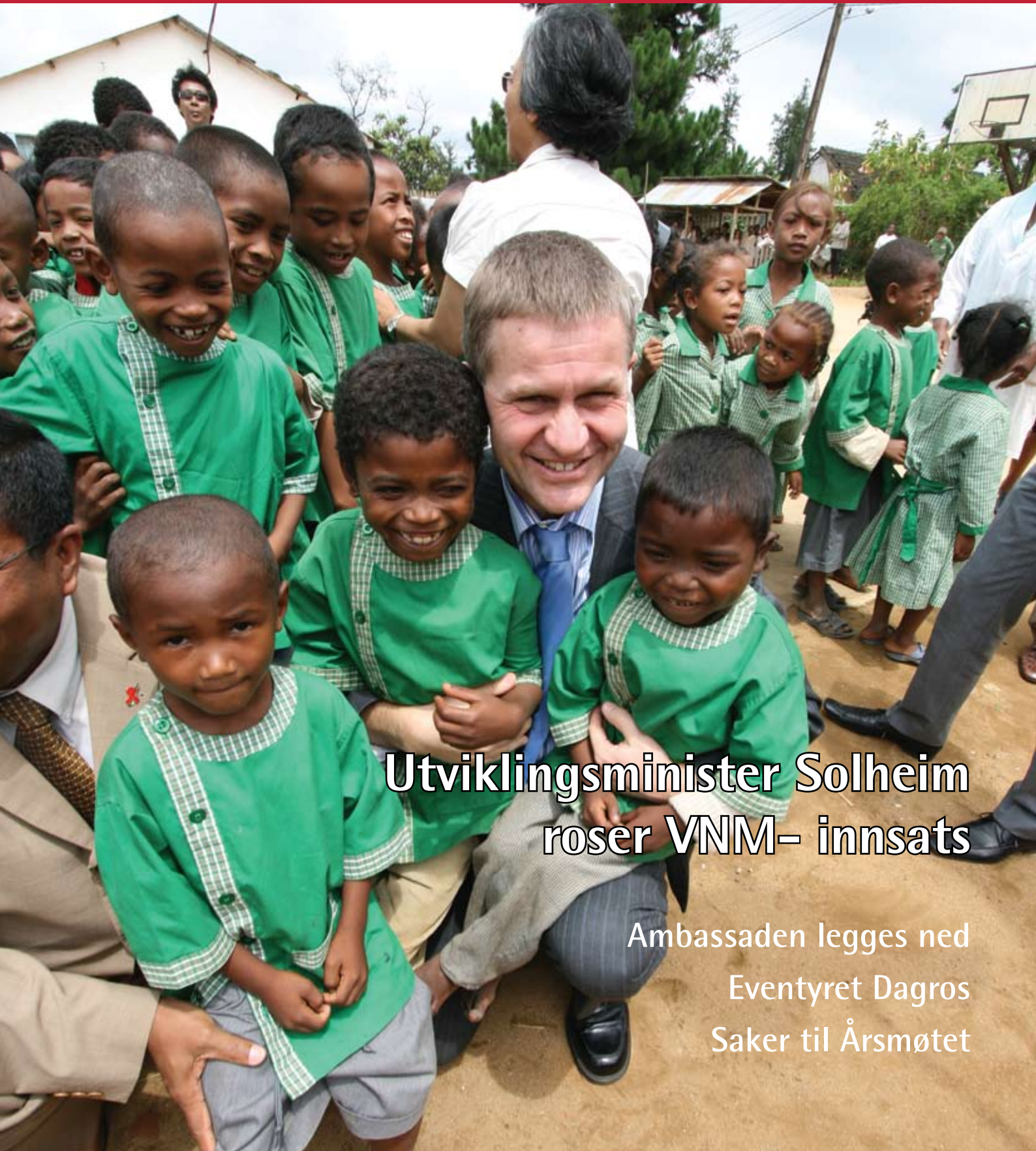

MADAGASKAR forum

Vennskapsforeningen Norge - Madagaskar
Fikambanana Fifankatiavana Norvezy - Madagasikara

nr 1 2011 årgang 9

Utviklingsminister Solheim roser VNM- innsats

Ambassaden legges ned
Eventyret Dagros
Saker til Årsmøtet

Organ for
Vennskapsforeningen
Norge - Madagaskar (VNM)

STYRET I VNM

LEDER
Øyvind Dahl
E-POST
oyvind.dahl@lyse.net

ØVRIGE STYREMEDLEMMER
Nestleder Arnhild
Fjose, Kasserer Reidar
F. Sivertsen, Sekretær
John Magnus Nygaard,
Webmaster Heri
Ramampiaro, Styremedlem
Rivo Razakandriana, 1. vara
Guro Veum, 2. vara Tore
Vatn

Vennskapsforeningen er
ikke ansvarlig for innholdet i
bladet; dette er redaktørens
ansvar. Redaksjonen følger
Vær Varsomplakaten og
Redaktørplakaten.

REDAKTØR
Linn Krogh Hansen
E-POST
ilinn@frisurf.no
TLF 99 24 98 55

FORMGIVING
Anita R. Hetland
ARI Design

LOGO
Alvar Berget

FOTO FORSIDE
Fra Erik Solheims besøk
på Madagaskar
Foto: Ragnhild Håland
Simenstad

FOTO BAKSIDE
Mada Woodlands
Foto: Rune Lillevik, MWL

Bladet er utgitt med støtte
fra NORAD
ISSN 1504-4750

REDAKTØREN HAR ORDET

Kjære Madagaskarvenn!

Bladet du holder i nå er det største noen sinne, med en god blanding av intervjuer, reportasjer og historier. I denne utgaven finner du flere hyggelige historier som du kan kose deg med i sofa-kroken, men også noen mer trivielle nyhetsartikler og betraktninger om hva som har skjedd siden sist på godt og ondt. Husk også å lese gjennom årsmøte-dokumentene bakerst i bladet.

Vennskapsforeningens leder Øyvind Dahl har snakket med miljø- og utviklingsminister Erik Solheim som forteller at de mange krisene i Nord-Afrika, Sudan og Elfenbenkysten fører til at Madagaskar lett kommer i skyggen i de større politiske fora. Når ministeren og hans stab tar opp Madagaskar, får de ofte beskjed om å ikke mase mer om Madagaskar. At Vennskapsforeningen holder saken varm, er derfor meget viktig, ifølge Solheim.

Når den norske ambassaden i Antananarivo legges ned i juni, vil Norges representasjon overføres til en seksjon underlagt vår ambassade i Sør-Afrika, samtidig som det jobbes med å få kontor plass i en annen ambassade på Madagaskar.

Ambassadør Dag Nissen har i løpet av de snart to og et halvt årene opplevd langt mer enn han hadde ventet av tjenestetid på øya. Det hele begynte lovende, men statskupp, frys og omlegging av bistanden, og nedleggelse av hele ambassaden, førte til at oppholdet ble ganske så

annerledes, forteller den avtroppende ambassadøren. Han synes dessuten det er underlig at militæret har så stor makt når Madagaskar ikke har noen grense med andre land og ikke har noen ytre fiender. Intrykket han sitter igjen med er at politikken brukes som middel til inntekt.

En sikker inntekt er imidlertid en del av forutsetningen for et godt, trygt og forutsigbart liv for de fleste, uansett hvor man bor. Vår Madagaskar-baserte korrespondent Sophie Küspert-Rakotondrainy har nylig gjort seg noen erfaringer som har fått henne til å revurdere sikkerheten for dem som ikke har privilegiet av å ha en velstående familie på Madagaskar. Den tryggheten de fleste av oss tar for gitt i form av en stabil inntekt til å forsørge familien er ikke alle forunt. Dette gjelder ikke bare mannen i gata, men også en gassisk offentlig ansatt. Sophie forteller i dette bladet hvordan hun selv har vært vitne til at enkelte tjenestemenn lar seg friste til lettjente svarte penger istedet for å sørge for rettferdighet overfor allerede hardt prøvede mennesker når muligheten byr seg.

Linn Krogh Hansen

Linn Krogh Hansen

I DETTE NUMMERET

4	MADAGASKAR ER UNIK I VERDENS-SAMMENHENG OG I NORSK HISTORIE	17	KONFIRMANTINNSATS FOR MADAGASKAR
6	OVER OG UT FOR NORGES SISTE AMBASSADØR	18	FREDSKORPSUTVEKSLING MED FORVIKLINGER
8	KONGEN OG DRONNINGEN AV DEN FJERDE REPUBLIKK	20	LANDBRUKSUTSTYR TIL MADAGASKAR
10	BRINGER HÅP FOR MADAGASKARS SKOGER	22	GRØNE VITSAR OG LØGNE KAMELEONAR
12	LOVASOA - DEN GODE ARV	23	KONSTABLER OG ANDRE UGLER I MOSEN
14	ET LITE STYKKE NORSK EVENTYR	24	SMÅNYTT
		26	ÅRSMELDING 2010

REDAKSJONEN

REDAKTØR

LINN KROGH HANSEN (40) er utdannet sosialantropolog og har praksis fra Ifaty utenfor Toliara (1997). Tema for hovedoppgaven er religiøs praksis og sosial endring i vezoenes daglige liv. Hun var sist på Madagaskar i 2005, etter å ha mottatt journaliststipend fra UD. Arbeider nå som journalist i magasinet Seilas.
E-post: ilinn@frisurf.no

STAVANGER

ARNE MORTEN ROSNES (38) er fra Stavanger og er gift med tidligere VNM-styremedlem Ellen Vea Rosnes. Han var på Madagaskar frem til juli 2008 og arbeidet litt frivillig for NMS i tillegg til stilling som informasjonskonsulent i FNs matvareprogram (WFP) siden april 2007. Nå bor familien i Stavanger. Han jobber i Mintra som utvikler e-læring.
E-post: arne.morten@rosnes.com.

REDAKSJONSASSISTENT

ØYVIND DAHL (70) er pensjonert professor i interkulturell kommunikasjon og sosialantropologi fra Misjonshøgskolen. Han har jobbet som lektor på Lærerskole på Madagaskar, vært generalsekretær i Bistandsnemnda og er nå leder for Vennskapsforeningen Norge – Madagaskar. Han har hatt mange oppdrag på Madagaskar.
E-post: oyvind.dahl@lyse.net

MADAGASKAR

SOPHIE KÜSPERT-RAKOTONDRAINY (22) har bodd på Madagaskar i fire år med avbrekk på to år i Norge (altså siden 2002). Hun gikk 10. klasse på DNS Madagaskar, og så 1. og 2. vgs på en gassisk skole i tillegg til noen fag på et norsk nettgymnas. 3 vgs var hun i Norge, og skoleåret etterpå tok Sophie et friår på øya der hun jobbet i Provert og Grønne skoler, Bara. Hun var på landsbygda og underviste der i tillegg til at hun var på ei sykestue og lærte om helsearbeid. Høsten 2008 giftet Sophie seg med koordinatør for grønne skoler, Mparany. Hun har studert pedagogikk ved Universitetet i Bergen.
E-post: sophiekuspert@yahoo.com

STAVANGER

ERIK TANGEDAL (72) er teolog fra Misjonsskolen i Stavanger/MF. Arbeidde i 15 år i Den Lutherske Kyrkja (FLM) på Madagaskar i tidsrommet 1966 – 1997, første fem år på Vestkysten, seinare i kyrkja si misjonsavdeling Tafika Masina Maharitra med reiser til utkantar over heile øya. Studieopphald på Madagaskar 1999 i møte med hyderørsla innan FLM. Seinare besøkt øya fem gonger som reiseleiar for turistar og guide, seinast okt/nov 2007.
E-post: erik.tangedal@lyse.net

Intervju med miljø- og utviklingsminister Erik Solheim:

– Madagaskar er unik i verdenssammenheng og i norsk historie

– Det er viktig at dere i Vennskapforeningen holder Madagaskar-saken varm, sier miljø- og utviklingsminister Erik Solheim til Madagaskarforum. Vennskapforeningens leder har nylig møtt ministeren og stilt en rekke spørsmål angående prioriteringen av Madagaskar.

TEKST: ØYVIND DAHL FOTO: RAGNHILD HÅLAND SIMENSTAD

– Det er tragisk at det er så mange kriser i verden som fører til at Madagaskar kommer i skyggen. Situasjonen i Elfenbenskysten, Sudan, og nå det nordlige Afrika med Tunis og Egypt, overskygger en krise der grov vold ikke er framtreddende. Når vi tar opp Madagaskar i ulike politiske fora får vi høre: – Ikke plag oss med Madagaskar nå! Derfor er det viktig at entusiaster som dere i Vennskapforeningen holder saken varm, sier miljø- og utviklingsminister Erik Solheim til Madagaskarforum.

Nedbemanninger gir ikke redusert bistand

– Det er tidligere gjort politiske vedtak om at Den norske ambassaden på Madagaskar reduseres til en ambassadeseksjon underlagt ambassaden i Sør-Afrika. Hvilke konsekvenser får dette for bistanden til Madagaskar?

– Ambassadeseksjonen vil ha fokus på tre ting: Oppfølging av norsk bistand til Madagaskar, politisk rapportering og kontakt med norske miljøer på Madagaskar. Men det vil ikke være en fullt oppsatt ambassade som driver med vi-

sum og andre konsulære tjenester. Vi arbeider med å få kontor plass i en annen ambassade på Madagaskar, for eksempel Sveits. Det vil spare oss for utgifter til egne datasystemer, vakthold osv.

– Vil dette føre til en reduksjon av norsk bistand til Madagaskar?

– Det er ikke planer om at bistanden skal reduseres på grunn av nedbemanningen av ambassaden. Jeg er opptatt av å lage enkle systemer for å forvalte bistanden. Det kan gjøres ved å kanalisere støtte gjennom Verdensbanken, FN-organer og frivillige organisasjoner slik vi gjør i dag. Til syvende og sist er det Stortinget som bestemmer størrelsen på norsk bistand.

– Vil en normalisering av politisk styre på Madagaskar, for eksempel med demokratiske valg på president og nasjonalforsamling, medføre at Norge gjenopptar det brede samarbeidet med Madagaskar?

– Norge har ikke hatt en spesiell rolle i meglingen av konflikten. Men Norge vil selvsagt støtte en demokratisk pro-

sess og løsninger som megles frem av FN og Den afrikanske union (AU). Der- som FN skal overvåke valgene, kan vi også sende valgobservatører.

Når situasjonen normaliseres, vil Norge være blant de første til å hjelpe Madagaskar i gang igjen. Jeg er beredt til å sette meg ned med nye demokratiske valgte myndigheter og høre hva Madagaskar da vil trenge og hvordan vi kan hjelpe. Min erfaring er at det ikke bare er snakk om investeringer. For eksempel er ledere i Etiopia, Tyrkia, Indonesia, Brasil og andre interessert i den nordiske modellen som styringsform. Den kan selvsagt ikke overføres direkte, men vi har noe å bidra med – ikke bare i form av penger.

Unik på to måter

– Du har flere ganger tidligere vært inne på Madagaskars spesielle rolle på verdensbasis og i norsk sammenheng. Hva tenker du på?

– Madagaskar er unik på to måter. For det første er det et utrolig vakkert land med en energisk befolkning, unike naturressurser og et biologisk mangfold

som kanskje bare Ny-Guinea kan måle seg med. Derfor er vi opptatt av miljø og skog. Ødelagte veier og broer kan gjenoppbygges, men nasjonalparkene med sine truede arter av unike planter, lemurer og andre dyr kan ikke gjen-skapes. Det tragiske i situasjonen er at landsbyboerne som hogger ned trærne, får nesten ingenting, mens de såkalte tømmerbaronene og internasjonale forhandlere tar profitten.

For det andre har Norge en unik historie i forhold til Madagaskar gjennom misjonen. Av de ca. 60 land i Afrika er det kanskje bare Natal-provinsen i Sør-Afrika som har lengre tradisjoner. På Madagaskar har det vært et bredt norsk nærvær siden 1866. Misjonen har hatt et stort støtteapparat i Norge. Mange har besteforeldre og foreldre som er like kjent med Madagaskars geografi som med fylkene i Norge. Misjonærer har reist frem og tilbake gjennom mange tiår og snakket om Madagaskar. Madagaskar har betydd mye i Norge og Norge har betydd mye på Madagaskar. Man kan nesten si at Madagaskar er et «norsk kulturminne», utdyp-er ministeren.

– Nå er det konkrete planer om å opprette et norsk-gassisk kultursenter på Antsirabe der den norske skolen tidligere holdt til. (Omtalt i bladet som Lovasoa – den gode arv.) Her vil både norske og gassiske akademiske institusjoner, kanskje også miljøorganisasjoner, opprette et samarbeid som er videre enn misjon og kirke. Også på Madagaskar trekkes andre partnere med, blant annet den katolske kirke, universiteter, skoler og miljøorganisasjoner. Hvordan ser utviklingsministeren på dette?

– Vi ønsker å ta vare på den lange norske arven. Stedet kan bli et norsk brofeste på Madagaskar. Det kan også videreutvikle samarbeidet gjennom kurs- og kompetansesenter for nye grupper både i Norge og på Madagaskar. Der- som noen norske bedrifter eller andre sponsorer bidrar økonomisk for å få dette til, vil Utenriksdepartementet være med på spleiselaget.

Utviklingsminister Erik Solheim vil fortsatt prioritere støtte til utdanning. Her har han tatt plass på pulten til Koto under skolebesøk på Madagaskar i november 2008.

Ambassadør Nissen holder tale og blir tolket av Lillian Våje under åpningen av Lovasoa-senteret på Antsirabe.

Over og ut for Norges siste ambassadør

– Det ble en helt annen tjeneste enn jeg hadde tenkt meg, sier Norges ambassadør på Madagaskar, Dag Nissen. Den 30. juni låser han døren for den norske ambassaden. I løpet av den tiden han har vært på Madagaskar, har han opplevd statskupp, frys og omlegging av bistanden, og nå til slutt, nedleggelse av hele ambassaden.

TEKST OG FOTO: ØYVIND DAHL

– Det begynte lovende da jeg overtok etter ambassadør Hans Fredrik Lehne i september 2008. Jeg skulle lede en mindre bistandsambassade som administrerte norsk støtte til tiltak innen sektorene utdanning, godt styresett, olje for utvikling og landbruk. I no-

vember fikk vi besøk av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell og miljø- og utviklingsminister Erik Solheim som skulle sette seg inn i situasjonen på Madagaskar. Det var tett og positiv kontakt med gassiske myndigheter på de ulike områdene. Vi samarbei-

det med Utdanningsdepartementet og de var i ferd med å inngå avtaler om tettere samarbeid med Utdanningsdirektoratet i Norge og Universitetet i Stavanger. Vi bidro med støtte til anti-korrupsjonskontoret BIANCO, og programmet «Olje for utvikling» i samar-

beid med det statlige kontoret for petroleumsrelaterte saker, OMNIS. Vi hadde mange besøk fra Norge med delegasjoner som var engasjert i de ulike samarbeidssektorene, stod for evalueringer og prosjektgjennomganger.

Konsekvenser av statskuppet

– Hva var det som skjedde?

– Den politiske krisen begynte i desember 2008, statskuppet skjedde 17. mars 2009 og krisen har ennå ikke funnet en løsning. I likhet med de fleste vestlige land, med unntak av Frankrike, frøs Norge bistanden til alle statlige virksomheter. Dette endret situasjonen i betydelig grad, selv om bistanden gjennom FN-organisasjoner og frivillige organisasjoner fortsatte som før. Vi har ikke hatt et regulært forhold til myndighetene etterpå. Siden en liten ambassadeseksjon ikke kan håndtere stat-til-stat avtaler vil disse nå bli sagt opp.

–Vi tok noen grep for å erstatte avtalen med Utdanningsdepartementet. FN-organisasjonen UNICEF kunne arbeide relativt uavhengig av myndighetene, og mer av utdanningsbistanden ble nå kanalisert den veien. Støtte til skolebygninger kunne fortsatt gis gjennom den internasjonale arbeidsorganisasjonen ILO. Den gassiske lutherske kirken med det «grønne» skoleprogrammet får fortsatt støtte. Dette mønsteret vil fortsette også etter nedleggelsen av ambassaden.

Ambassadeseksjon under Sør-Afrika

– Med statsbudsjettet i oktober 2010 kom vedtaket om å legge ned ambassaden på Madagaskar og opprette en ambassadeseksjon underlagt den norske ambassaden i Pretoria i Sør-Afrika fra 1. juli 2011.

Dette er ikke et resultat av den politiske krisen, men et ønske om å frigjøre administrative ressurser for blant annet å styrke norsk diplomatisk nærvær i land som Brasil, India, Kina og Russland. Fem andre ambassader ble også besluttet nedlagt.

– Hva blir konsekvensene av nedleggelsen av ambassaden?

– Ambassadeseksjonen skal besettes med en norsk ambassade-råd. Det arbeides med å få kontor hos en annen ambassade i Antananarivo. Sannsynligvis vil også noen få gasser bli ansatt. Ambassadeseksjonen vil ikke ha ansvaret for konsulære saker. Disse vil ivaretas av et nytt honorært

generalkonsulat. Søknader om besøksvisum vil bli behandlet av ambassaden til et annet Schengenland, mens oppholdsvisum må håndteres av den norske ambassaden i Pretoria.

– Hvor skal man henvende seg for bistandsprosjekter nå?

– Dette vil avhenge av hva det dreier seg om. Mange ulike ordninger håndteres av Norad, men ambassadeseksjonen vil alltid kunne gi råd og veiledning.

Nye satsningsområder

– Har det skjedd andre omlegginger av norsk bistand til Madagaskar?

– Etter kuppet har vi sett et ytterligere økt engasjement fra internasjonale miljøorganisasjoner. Madagaskars naturmangfold trekker til seg store organisasjoner som for eksempel Conservation International og Verdens naturfond (WWF). Også lokale frivillige organisasjoner (NGOs) er trukket med i arbeidet for å bevare miljøet i kjølvannet av krisen. Norge har trappet opp støtten innenfor miljøsektoren, særlig skogbevaring, og den norske ambassaden leder givergruppen. Andre sider ved norsk-gassisk samarbeid vil kunne fortsette som før. Det gjelder for eksempel kommunesamarbeidet og Fredskorpset.

Gassisk kultur

– Hvordan har du opplevd samarbeidet med gasserne?

– Alle som kommer hit opplever at gasserne er hyggelige og vennlige og lette å forholde seg til. Men ofte er situasjonen mer kompleks enn det kan se ut som. Det ligger gjerne noe under overflaten som er vanskelig å få full innsikt i for en som ikke kan gassisk eller har bodd her så lenge.

– Jeg har også gjort meg noen refleksjoner: Hvorfor har de militære så stor makt når Madagaskar ikke har noen grense med andre land og ikke har noen ytre fiender? Det ser ut for meg at de brukes av en politisk elite for holde på politisk makt. Det er også underlig at det finnes mange hundre politiske bevegelser med allianser på kryss og tvers, og ofte uten noe politisk program. Jeg har inntrykk av at politikken brukes som middel til inntekt. Man snur den politiske kappen etter hvor det er muligheter til inntekt.

Norge og Madagaskar

– Hvordan er forholdet mellom Norge og

Madagaskar?

– Norge er et av de få europeiske land som har ambassade på Madagaskar. Det er bare Frankrike, Tyskland, Sveits og Norge. Det sier litt om den posisjonen Madagaskar har i den vestlige verden. Mange gassere har studert i Norge og jobbet i Norge i perioder. Det knytter landene sammen.

– Det nye initiativet med etableringen av et tverrkulturelt kurs- og kompetansesenter, LOVASOA, i Antsirabe, på det såkalte norske «Tunet», vil kunne bidra til kontakter også mellom nye miljøer i Norge og på Madagaskar. Det trengs imidlertid en dynamisk leder av senteret og en betydelig fleksibilitet fra eiersiden for å utnytte mulighetene fullt ut.

Gjестfrihet

Det er mange som har nytt godt av ambassadørens gjestfrihet. Hvert år har nordmenn og gassere samlet seg i residensen til den norske ambassadøren for å feire 17. mai. Det har vakt oppsikt at også barna ble invitert med på norsk vis. Nasjonalfesten blir feiret med sang, barnetog, leker og musikk. – Ingen kan synge «Ja vi elsker» som Tana Gospel Choir, sier Dag Nissen, som nå blir pensjonist med «skrekkblandet fryd». Han er en ivrig syklist, så hvis helsa holder, så blir det nok noen turer.

Ivrig samtale med Delara og Gunnar Heffermehl - tidligere generalkonsul på Madagaskar under en mottakelse i residensen.

Mottagelse med buffet etter åpningen av LOVASOA. Ambassadøren inviterte både norske og gassiske gjester.

«Kongen og dronningen» av Den fjerde republikk

De ser ut som kongen og dronningen av Madagaskar der de vandrer ned fra dronningpalasset. «Dronning» Mialy med parasollen må ta et tak i den røde silkekjolen for ikke å snuble, og «kong» Andry vinker til folket. De sprader ned gjennom byen eskortert av «tusen krigere» som hadde kledd seg i tradisjonelle drakter og svinger spyd og skjold.

TEKST: ØYVIND DAHL
FOTO: SERGE R. ([HTTP://HDVTANA2010.OVER-BLOG.NET](http://hdvtana2010.over-blog.net)) OG ØYVIND DAHL

Kortesjen fortsetter ned til den tidligere 13. mai-plassen som for anledningen var omdøpt til «Kjærlighetsplassen». Her står det nye rådhuset i all sin prakt. Avenyen foran rådhuset er stengt av med gitter for å gi plass til den praktfulle fontenen. Bilene må nå kjøre rundt på baksiden av byens nye palass.

Overgangspresident og Madagaskars de facto president etter statskuppet 17. mars 2009, Andry Ra-

joelina erklærer byens rådhus for innviet. Samtidig markerer han at byen Antananarivo er 400 år og at grunnloven for den fjerde republikk er trådt i kraft denne dagen lørdag 11. desember 2010.

I Merina-dronningens spor

Fra rådhuset går ferden til Mahamasi-na stadion der tusenvis av tilhengere og ikke minst nysgjerrige hyller «kongeparet». Nå har «dronningen» en hvit

kjole som gjør seg godt på den røde løperen. På den hellige steinen holdes en kort tale, på samme stedet som Merina-dronningene holdt sine taler til folket i Merina-kongedømmets storhetstid.

Da kvelden kom, fortsatte festen på Iavoloha-palasset. Himmelen over Lac Anosy ble opplyst av praktfulle fyrverkeri som varte nesten en time - en verdig avslutning for en minnerik dag for «kongen og dronningen»

av Madagaskar.

13. mai-plassen fikk navnet i 1972 da det tidligere rådhuset på samme sted ble påtønt under studentopprøret som banet veien for den andre republikk. Den tredje republikk kom i 1992, da Ratsiraka måtte vike for Zafy Albert. Og nå markerte all festivitassen at grunnloven for den fjerde republikk var trådt i kraft. Denne plassen har stått sentralt ved alle maktskifter siden uavhengigheten for 50 år siden, både i 1972, 1991, 2002 og i 2009.

Styrer med enevelde

Med folkeavstemningen som ga 75 prosent «ja» til den nye grunnloven har Andry Rajoelina åpnet for den fjerde republikk. Problemet er bare at det internasjonale samfunn verken har anerkjent ham eller grunnlaget for folkeavstemningen. Kritikken går på at han ikke har sikret seg et demokratisk grunnlag for maktskifte. Det er heller ikke blitt noen samlingsregjering slik som forespeilet etter de politiske handlingene med de tidligere tre pre-

sidentene etter kuppet i 2009.

Valget på ny nasjonalforsamling, som etter planen skulle foregå 26. mars, er også utsatt. Ingen vet når valget på nasjonalforsamling og nytt presidentvalg vil finne sted. Det forhandles ennå om et nytt veikart som kan godtas av alle parter. I mellomtiden styrer Andry Rajoelina med dekretter slik som eneveldige konger har gjort før ham.

Bringer håp for Madagaskars skoger

– Når folk ser at de kan tjene penger på skogen, slutter de med brenning og rovhogst. Nå kommer de til oss for å få planter til egen skog i nærheten av landsbyen. Den vil de ta vare på, sier daglig leder i Mada Woodlands (MWL), Øystein Hansen.

TEKST: ØYVIND DAHL
FOTO: RUNE LILLEVIK

Mada Woodlands er et kommersielt foretak som ledes av nordmenn og støttes av Norad. MWL har jobbet på Madagaskar i om lag tre år og har som mål å få til skogreisning og bærekraftig skogsdrift. Også reetablering av den opprinnelige regnskogen er på programmet. Målet er også å selge CO2-kvoter og dermed gi et bidrag til bedre klima her på kloden.

50 000 hektar

MWL samarbeider med fagpersoner innen skogbruk og forvaltning, og har et tett samarbeid med landsbybefolkningen og lokale myndigheter.

– Vi driver med produksjon av planter for salg og planting, samt gir konsulenttjenester om skogforvaltning inklusiv hogst og omsetting av trevirke. Vi har under arbeid en avtale om 50 000 hektar som skal plantes til for siden å bli skog som skal drives etter bærekraftige prinsipper, herunder også salg av CO2 kvoter. Vi har så langt plantet 600 hektar og startet planting av nye areal i februar 2011. Det er ren verdiskapning som både MWL og den lokale befolkningen har nytte av. Allerede nå ser vi hvor fort eukalyptustrær og andre sorter vokser. Vi vil gjennom langsiktige pilotprosjekter vise at det er mulig for landsbyboerne å tjene på skogsdrift. Skogen vil gi mange arbeidsplasser i tillegg til nyttig trevirke. Vi kan benytte mange års erfaringer fra norsk skogs-

drift og overføre teknologi og kompetanse, forteller Hansen.

Lager branngater

Han har sett mange eksempler på illegal hogst. Mange hugger trærne i knehøyde. De tar ut «kremen» og lar halve treet ligge igjen. Så setter de fyr på det hele for å skjule sporene. Det foregår masse triksing og miksing med hogsttillatelse. Falske underskrifter og stempler kan kjøpes. Det er kyniske profittjagere som ødelegger skogen. For å hindre slik rovhogst må det jobbes målrettet.

– Vi ser at der vi har aktivitet og gir lokalbefolkningen arbeid (opp til 600 i plantesesongen) stopper brenning. Det samme gjelder illegal hogst der det er en aktiv skogforvaltning. Vi ansetter skogvoktere og veivoktere. Vi lager branngater med tolv meters bredde utenom plantefeltene og seks meters bredde gjennom teigene for å hindre spredning av brann. Når folk ser måten vi kan drive skog på, kommer de til oss og vil plante egen skog. Nylig ville de lage en egen plantasje på 5000 hektar. I tillegg hjelper vi beboerne med behov i landsbyen. Vi har bidratt til veibygging, brønngraving og bygging av skoler.

Kommersiell og bærekraftig

Hansen legger ikke skjul på at det jobbes kommersielt. Men det er ikke hele

sannheten:

– En million investert kan gi 15 millioner i verdiskapning. Vi skal tjene penger og samtidig tjener befolkningen penger. Når de planter, får de penger «rett i labben». Vi ser allerede at de skaffer seg bedre mat og klær. Det kan bli en vinn-vinn situasjon. Aksjonærer i Norge satser penger på dette. Norad bidrar med investeringspenger.

MWL har opprettet et kontor i Antananarivo med fem-seks ansatte fagfolk innen skogbruk.

– Vi har også et kontor ved vårt senter i Mampikony som ligger ca. tre og en halv times kjøring nordover fra Mahajanga. Her har vi våre hovedaktiviteter med planteskole (nurseries) og plantefelt. Vi blir stadig engasjert i nye områder. Vi har gitt tilbud til gruveselskapet Sherritt for å plante skog langs den rørgaten de har laget gjennom regnskogen fra Ambatovy og ned til Toamasina på Østkysten. Vi ser stadig etter nye områder der vi kan sette i gang virksomhet.

Les mer

Du kan finne mer om MWL på www.madawoodlands.com. På VNMs nettsider finner du også flere linker til andre organisasjoner som jobber for å bevare miljøet og det biologiske mangfoldet på Madagaskar.

Daglig leder Øystein Hansen og tekniker Mamy ved sunn og kraftig eucalyptus.

Mada Woodlands har foruten selve plantingen også gjennomført flere vellykkede CDP. Her fra byggingen av en skole i Antsirasa. Skolen ble ferdigstilt ved siste årsskifte. Bilder av prosjektet og den ferdige skolen kan sees på MWL sine nettsider.

Fra nurseriet i Mahlekalina. Her arbeider lokale kvinner og menn for å reise skog på betydelige arealer i lokalområdene. I høysesongen har MWL om lag 600 arbeidere i sving i Mampikony.

Tekniker Mamy ved eucalyptus på feltene i Mahlekalina. Disse ble plantet våren 2010. Bildet dateres desember 2010 og viser meget oppløftende plantevekst. Etter at regnet kom har planteveksten skutt ytterligere fart, bilder finnes på MWL sine nettsider.

Internatet som nå blir
Lovasoa.
Foto Karoline Høibo

Lovasoa – Den gode arv

Den norske skolen på Antsirabe er blitt historie. Fra nå av blir navnet Lovasoa, som betyr «den gode arv». Undertittelen Cross-Cultural Competence Centre (ACCCC) forteller hva stedet skal brukes til: et kunnskaps- og kompetansesenter der gassiske og norske studenter kan møtes og utvikle ny kunnskap sammen.

TEKST: ØYVIND DAHL
FOTO: ØYVIND DAHL OG KAROLINE HØIBO

Hele skoleområdet på mer enn to hektar med internater, skolebygninger, gjestehus, boliger, lagerbygninger og garasjer ble overlevert til Den gassiske lutherske kirken (FLM) fra Det Norske Misjonsselskap (NMS) ved åpningen av First Antsirabe Network Conference den 6. desember 2010.

Nesten 60 deltakere, 24 norske og 33 gassere, var til stede da NMS-representant Arild M. Bakke ved en seremoni overdro stedet til FLM ved kirkepresident Rakoto Endor Modeste. Riktignok ble eiendommen overdratt til kirken allerede i 1975, men NMS har forvaltet eiendommen og brukt den hele tiden til skole, internat og gjestehus. Kirkepresidenten sa i sin tale at stedet fra nå av ikke bare er et sted for samarbeid med NMS og FLM, men et

sted for samarbeid med alle gode krefter som har kunnskap og kompetanse, noe som denne konferansen viste.

Tre satsningsområder

Stedet skal drives videre med tre satsningsområder som skal gi grunnlag for økonomisk drift: Gjestehus, kurs- og kompetansesenter og norsk-gassisk kultursenter. Det er opprettet et interimsstyre med representanter fra NMS og FLM som skal ansette en ny direktør, nestleder og annet nødvendig personell.

Ved åpningen av konferansen pekte den norske ambassadøren Dag Nissen på det lange samarbeidet mellom Norge og Madagaskar siden misjonærene kom til øya i 1866, Norad siden 1972 og ambassaden ble oppret-

tet i 2004. Antsirabe bys ordfører Olga Ramalason understrekte betydningen av vennskapssamarbeidet mellom Stavanger og Antsirabe siden 1989. Visegeneralsekretær Leif Hadland fra NMS og generalsekretær Georges Samoela fra FLM bekreftet det nye partnersamarbeidet som nå ble opprettet gjennom den gode arven.

Norsk - gassisk akademisk samarbeid

I tillegg til representanter fra NMS og FLM deltok representanter for Den norske ambassaden, Norad, Antsirabe kommune og norske og gassiske akademiske institusjoner: Universitetet i Bergen, Universitetet i Stavanger, Universitetet for miljø- og biovitenskap (tidl. Landbrukshøgskolen), Høgsko-

len i Buskerud, Høgskolen i Nord-Trøndelag, Diakonhjemmet høgskole, Stiftelsen psykiatrisk opplysning, Universitetet i Antananarivo, Universitetet i Fianarantsoa, Universitetet i Toliara, Det teologiske fakultetet i Fianarantsoa, Lærerskolen i Fandriana, Den lutherske allmennskolen Farimbona i Antsirabe, Statens psykiatriske sykehus i Antananarivo, Sykehuset Andranomadio, Sykepleierskolen i Antsirabe, Døve- og Blindeskolen i Antsirabe, Fifamanor jordbrukscenter, Tombontosa Jordbrukskole, Reiselivsgruppen Trans Hasina Group, Det katolske universitetet Antenne Saint Joseph Antsirabe og den katolske høgskolen Ecole Supérieure Spécialisée du Vakinankaratra.

Etter konferansen, som varte fra mandag til onsdag, reiste de norske gjestene for å besøke sine fremtidige partnere i Fianar, Toliara, Fandriana og Antananarivo. Det er laget en rapport fra konferansen. Den er oversendt til Utenriksdepartementet sammen med en søknad om penger til å rehabilitere stedet. Også private investorer er invitert til å delta i en dugnad for å få senteret på beina. Det skal investeres i oppgradering av internatet slik at det blir dusj og toaletter på hvert rom, det skal bygges sju nye bungalower som studentboliger og et nytt auditorium som kan ta imot 140 deltakere. I

tillegg blir det museum, arkiv og bibliotek med full internett-tilkobling.

Tanken er å bruke stedet til å kjøre kurs på engelsk for norske og gassiske studenter. Det kan dreie seg om gassisk språk, religion og kultur. Det kan også bli praksisplasser for norske lærerskolestudenter ved lokale skoler eller i samarbeid med Lærerskolen i Fandriana, og praksisplasser for norske sykepleier- eller vernepleierstudenter på sykehuset i Antsirabe. Etter hvert kan det også kjøres kurs på Antsirabe-senteret i samarbeid med universitetene på Madagaskar og i Norge, studenter kan jobbe med masteroppgaver eller ha senteret som utgangspunkt for feltstudier. I samarbeid med det katolske universitetet og høgskolen kan det kjøres kurs i journalistikk og medier, reiseliv og hotellfag, økoturisme, ledelse og kommunikasjon. Kurs i godt styresett, demokratiutvikling og miljøstudier er også aktuelt. Det mangler i dag et engelsktalende studentmiljø på Madagaskar, det herskende akademiske språket er fransk. Lovasoa vil bidra til at unge studenter lærer seg å kommunisere på engelsk, noe som blir viktigere og viktigere i det internasjonale samfunnet.

Huset 64 barn

Den norske skolen ble definitivt nedlagt i juni 2008 etter 127 år. Skolen ble først opprettet i Antananarivo i 1881.

Siden har den ført en skiftende tilværelse; fra 1888 ble den drevet i hjemmet til den kjente Antsirabe-misjonæren Torkild Rosaas, han som grov frem de varme kildene og opparbeidet de første gatene på Antsirabe. I 1905 ble skolen stengt, da de fleste barna til Madagaskar-misjonærene ble plassert på barnehjemmet Solbakken i Norge fra 1889. Skolen ble gjenåpnet i 1918. Fra 1928 ble den drevet i det såkalte Gamle Sanatoriet, inntil det nye skolebygningen ble åpnet i 1950 og ny internatbygning ble åpnet i 1952. Antall barn har variert, i 1944 var det 22 barn, toppen ble nådd i 1978. Da det var 64 barn på skolen og 36 på jente- og gutteinternatene. Skolen har hatt barn fra både NMS, Norad, FN, rederiet Seal og også en del gassere. Den amerikanske skolen ble flyttet fra Fort Dauphin til Antsirabe i 1986 i en ny bygning, men var bare operativ noen få år før den ble nedlagt.

Etter at debatten om uheldige skadevirkninger av atskillelse fra foreldre i barneår kom opp fra 1990-årene, har antallet barn sunket år for år, og fra 2008 har skolen vært nedlagt. Det ble nedsatt en tenkegruppe med representanter fra både NMS og FLM om hva som skulle skje med stedet. Resultatet er opprettelsen av Lovasoa – en løsning som åpner for en ny fremtid for dette praktfulle stedet midt i Antsirabe by.

Fra konferansen på Lovasoa. På første rad ses fra venstre ordfører Olga Ramalason, ambassadør Dag Nissen, kirkepresident Rakoto Endor Modeste, visegeneralsekretær i NMS Leif Hadland, NMS-representant Arild M. Bakke og generalsekretær Samoela Georges.

Arild Bakke overdrar Lovasoa til kirkepresident Rakoto Endor Modeste.

Et lite stykke norsk eventyr

Dette er den første av to artikler om norske Dagros, altså Norsk rødt fe (NRF) og den store melkeproduksjonen over store deler av det gassiske høglandet. Historien om Dagros på Madagaskar er som et eventyr fra vår egen tid.

TEKST OG FOTO: THOR RINGSBU OG LINN KROGH HANSEN

Det handler om et særs vellykket utviklingsprosjekt, som ble initiert og ledet av norske idealister og fagfolk, og senere overtatt, utviklet og drevet videre av nasjonale ledere og fagpersoner. Landbruksskolen Tombontsoa ved Antsirabe ble bygd opp tidlig i 1960-åra etter initiativ fra gassiske kirkeledere og personer tilknyttet Det norske misjonsselskap (NMS). Ola Foss kom ut før jul i 1962 og Sverre Utne i 1963, skolen ble bygd, og første elevkull ble tatt opp i 1965. Allerede i tidlig planleggingsfase så de seg om etter brukbare melkekyr, for de tok sikte på melkeproduksjon som en viktig produksjonsgren. Men brukbare avlsdyr fantes ikke på hele Madagaskar, for det var ingen tradisjon for melkeproduksjon slik vi kjenner den. Det lokale zebu-fe gir særs lite melk. De fikk etter mye strev fatt i tre dyr av rasen frieland, men fant ut at de ikke var til å bygge videre på. Så våknet drømmen: «Enn om vi kunne prøve norske kyr?»

Fra idé til virkelighet

Sverre Utne var godt kjent i husdyr-miljøet hjemme i Norge, - og siden han var best i fransk, var det også han som hadde kontakten med stats- og veterinærmyndighetene på Madagaskar. Han var diplomatisk og kontaktskappende overalt hvor han fór. En fransk veterinærdirektør var skeptisk til import av fe, men den gassiske etterfølgeren mer åpen. Han fikk en gratis tur til Norge og ble der kjent med professor Harald Skjærvold på Ås, daværende statskonsul. Ola Syrstad og flere i ledelsen for NRF-miljøet. Tilbake

på Madagaskar innvilget den nye veterinærdirektøren en søknad fra Tombontsoa om import, og så begynte snøballen å rulle raskt, mest i Norge.

Professor Skjærvold, Ola Syrstad og fylkesagr. Alf Bjarne Gjelstad i Østfold var i fyr og flamme for ideen om eksport av NRF-kviger, og de var lommekjente i NRF-miljøet. Spesielt gjorde professor Skjærvold en kjempeinnsats. Han ringte rundt til folk han kjente og nærmest «påla» hver NRF-forening om å gi en drektig kvige til prosjektet, til sammen ti, og klarte det. Til slutt klarte han også å få en premiestut fra Toten som gave på tross av at eieren i utgangspunktet ikke engang var interessert i å selge.

Dyrene ble samlet og sto en periode i karantene på Nordby i Ås. I mens foregikk det hektisk planlegging om transporten. Til slutt ble det bestemt at dyra etter karantenetida skulle gå med tog til Bordeaux. Derfra hadde norsk generalkonsul på Madagaskar, Eidesen i Øst-Afrika linjen, tilbudt gratis frakt til Tamatave. Men i siste øyeblikk oppsto et kjempeproblem, munn- og klovsyke i Tyskland. All storfetransport gjennom landet ble forbudt.

Nå var gode råd dyre...

Redningen ble en misjonsvenn, forsvarsråd Modalsli. Han kontaktet NATO. Transportflyet «Box» ble stilt til disposisjon fra Gardermoen. I Frankrike ble dette slått opp som en sensasjon, og fransk TV var mottakelseskomité på flyplassen i Bordeaux.

Men på båten måtte de ha en ansvarlig røkter for dyra. Ola Syrstad grep sjansen og tok ansvaret. De fikk disponere luka på båten og snekret i all hast et enkelt fjøs med seildukstak. Båten gikk gjennom Suez-kanalen. Det var kveldende varmt, først i november, og Syrstad var redd dyra skulle stryke med i varmen. De kastet vann over dyra for å kjøle dem ned.

De ankom Tamatave midt i november, og der måtte dyra stå i karantene i fire uker. Røkter og før måtte kjøres ned fra Tombontsoa. Så gikk dyra med jernbane fra Tamatave via Antananarivo til Antsirabe, med 50 prosent rabatt, og ankom skolen rett før jul 1965. Alle dyra levde, men ei kvige hadde kastet kalven i varmen (altså abortert), et foster kreperte, og ei kvige døde seinere like før kalving. Den sistnevnte hadde den eneste oksekalven, - noe som senere ble et stort problem på grunn av risiko for innavl. De fikk seks levende kvigealver. Ja, så var de første dyra der. Og det var en liten sensasjon også på Madagaskar.

Den første melka

Med den første kalvingen kom den først melka. Og dette var altså den spede starten til det som i løpet av en liten mannsalder utviklet seg til en produksjon på mange millioner liter melk årlig i Vakinankaratra-området av det gassiske høglandet. Det er dette som er det fantastiske eventyret om et særs vellykket utviklingsprosjekt, og vi må få med oss noen glimt videre fra denne utviklingen.

Vel var det positivt at første

målsetting om melkeproduksjon var nådd. Men etter hvert som kuene kalvet på nyåret 1966 ble det mye melk å bli kvitt, - anslagsvis bortimot 150 liter per dag. Lærerne, med Utne i spissen, måtte ut og skaffe kunder, og de kontaktet kjøpmenn, europeere, indere og den norske skolen i første omgang. Etter hvert fikk Tombontsoa et kundennett, og det har skolen fulgt opp fram til i dag. I mange år har konsummelksalget fra skolen nå vært 800 - 1000 liter per dag (eller mellom 230. og 300.000 l/år).

Disse startårene var viktige, ikke minst dette at NRF-kyrene fant seg så godt til rette i det gassiske høglandet. Dette var kjempe-PR både for skolen og for melkeproduksjon. Ikke minst var landets president, Philibert Tsiranana, og hans ministre interesserte. Flere ganger landet presidentens helikopter uanmeldt på skolens område, og det var først og fremst fjøset han var interessert i.

Fremtidsvisjonen

Ola Foss og Sverre Utne ante en stor fremtid for melkeproduksjon i Vakinankaratra. De begynte å arbeide med tankene om et norsk prosjekt. Sverre Utne kjente mye folk og hadde en masse kontakter, blant annet også i Norad. I 1968 fikk Ola Foss et tre må-

neders opphold i Norge for, sammen med Norad, å planlegge et større norsk prosjekt for utvikling av melkeproduksjon. Dette var ennå ikke knyttet til noe bestemt sted, men en tenkte på Antsirabe-området. Det ble forarbeidet til FiFaMaNor-prosjektet, som er forkortelsen for Fiompiana sy Fambolena Malagasy sy Norveziana.

FiFaMaNor

Artikkelforfatteren kom til Madagaskar første gang i begynnelsen av september 1970. I samme fly kom også lagtingspresident Lars Korvald på halvoffisielt besøk. En av hans oppgaver var å orientere seg om det planlagte Norad-prosjektet. Nå var et forslag til plassering klart, for staten hadde to forsøksgårder i nærheten av hverandre ei drøy mil nord for Antsirabe (ARMOR og Mimosa-farmen), og disse kunne overlates til prosjektet. Der startet FiFaMaNor opp halvannet år senere. Førsteamanuensis i Statens Plantevern, Leif Robert Hansen, ble i 1970 ansatt som koordinator for prosjektet og ble leder på FiFaMaNor i startperioden fram til 1973.

I neste nummer kommer del 2 av denne artikkelen.

Opplysningene er hentet fra noen av hovedpersonene, - nemlig sivilagronom og tidligere rektor Ola Foss, snart 90 år, og tidligere dosent, dr. agric. Ola Syrstad, snart 88 år. Sivilagronom og tidligere rektor Arne Dragsund har også gitt vesentlige opplysninger når det gjelder 1970-åra. Likedan Jakob Veia som blant annet har foretatt en større undersøkelse av melkeproduksjonen i Vakinankaratra. Jeg har også kontaktet en annen pensjonist, meieriingeniør dr. Anders Oterholm.

Konfirmantinnensats for Madagaskar

TEKST: ARNE DRAGSUND

I konfirmantarbeidet i Ganddalen menighet i Sandnes hadde man i 2009-10 en mekkegruppe for sykler. Vi samlet derfor inn brukte sykler i Ganddal og områdene rundt, og fikk konfirmantene til å sette disse i stand. De skiftet nødvendige deler og malte de syklene som hadde bruk for det.

I containeren som ble sendt til Madagaskar i september 2010 var det plass til 54 sykler som et resultat av det fine arbeidet konfirmantene gjorde denne vinteren. I tillegg til at de fikk gjøre noe praktisk som de likte, var det også kjekt å kunne bidra til et misjonsprosjekt ved å sende syklene til arbeiderne i Den gassiske lutherske kirke på Madagaskar.

Sykler gjøres klare til sending.

Sykler gjøres klare av Ganddalen menighets konfirmanter.

Fredskorspsutveksling med forviklinger

Det er ikke bare Maria Amelie som har problemer med norske innreisemyndigheter. Da Universitetet i Stavanger (UiS) ved Norsk Hotellhøgskole skulle ta inn fredskorpssere fra Madagaskar for å gi utdanning i økologisk og bærekraftig turisme, ble en av FK-erne nektet innreise.

TEKST: TERJE MAGNE ØSTREM
FOTO: ØYSTEIN JENSEN

Midt på 1990-tallet fikk Hasina Randriamahazo en bachelor i hotelledelse ved Norsk Hotellhøgskole. Hun reiste hjem til Fianarantsoa etter endt utdanning. Der etablerte hun seg med et foretak innenfor reiselivet: Trans Hasina Group. Mange nordmenn har nytt godt av service-innstillingen til Hasina for reiser på Madagaskar. Etter hvert har hun også fått kunder fra Frankrike og andre europeiske land. Hun har også forelest i sitt fag ved Universitetet i Fianarantsoa (UiF), som er det eneste universitetet på Madagaskar som har økoturisme på undervisningsplanen.

FK-ere fra Madagaskar

To lærere fra UiF, Romain Rabearisoa og Lala Randriamahazo, ankom Stavanger som Fredskorpssere i november 2010 og skal få intensiv opplæring i sine respektive fagfelt i seks måneder. De følger også forelesninger og leser engelskspråklige lærebøker. De sier at de lærer noe hele tiden som de kan benytte i sin undervisning ved UiF.

Men Hasina fikk ikke bli med

fordi hun ønsket å ta med seg sin sønn, skolegutten Tahina. Utlendingsdirektoratet (UDI) mener at det økonomiske bidraget som FK yter månedlig til prosjektdeltakerne fra Madagaskar under sitt opphold i Stavanger, er for lite til at hun også kan underholde sin sønn. Det hjelper lite at det er gitt økonomisk garanti for deres opphold og at hun disponerer egne penger på bankkonto her i Norge. Som følge av avslaget, er Hasina fortsatt på Madagaskar mens hun avventer klage-behandlingen i Utlendingsnemnda (UNE).

FK-ere fra Norge

I februar 2011 reiste en familie og en lærer med tilknytning til UiS til Fianarantsoa på Madagaskar. Hallvor Lyngstad med kona Mona Nordstrand og barn blir i Fianarantsoa i 10 måneder mens Olga Gjerald blir der i fire måneder. Hallvor har ved tidligere opphold lært seg tilfredsstillende gassisk: Han skal koordinere samarbeidet mellom de to universitetene fra Fianarantsoa. Sammen med Hasina vil han etablere et

nært samarbeid med institutt- og universitetsledelsen ved UiF. Det vil også senere bli sendt andre lærere fra UiS til UiF for kortere undervisningsoppdrag.

Økoturisme sterkt ønsket

Ideen om å etablere et samarbeid med et universitet på Madagaskar, kom da det ble bestemt å sende en delegasjon med Stavangers varaordfører Bjørg Tysdal Moe i spissen til Stavangers vennskapsby Antsirabe på Madagaskar høsten 2002. På grunn av politisk uro som oppsto i forbindelse med valget av president denne høsten, ble besøket utsatt. Men i slutten av februar 2003 var den politiske situasjonen avklart slik at reisen kunne gjennomføres. Terje Magne Østrem ble bedt av ledelsen ved Høgskolen i Stavanger (HiS) om å etablere kontakt med et universitet på Madagaskar som hadde økoturisme på undervisningsplanen. Østrem var Norads representant på Madagaskar på midten av 1980-tallet.

Daværende leder av Instituttet for miljøteknologi (ISTE) ved UiF, opp-

Hallvor Lyngstad mellom Romain Rabearisoa og Lala Randriamahazo. Hallvor reiste til Madagaskar de to andre kom til Norge. Hasina venter fortsatt på Madagaskar.

fessor Ratalata, var svært interessert i et fremtidig samarbeid innenfor fagområdet økoturisme, eller bærekraftig turisme, som det gjerne kalles. UiF har også et tilsynsansvar for noen av landets nasjonalparker og er faglig sterke på jord- og skogbrukstekniske forhold, men mangler kompetanse innen fagområdene markedsføring, ledelse, økonomi og reiselivsfag. De ønsket sterkt å bygge opp kompetanse på disse områdene samtidig som det også var ønskelig fra begge parter å utvide samarbeidet til å omfatte forskning innenfor fagområdet bærekraftig turisme.

Samarbeidsavtale

Den første samarbeidsavtalen mellom HiS og UiF ble undertegnet av begge parter i 2004. I 2005 reiste Øystein Jensen og Terje Magne Østrem til Madagaskar for å drøfte samarbeidet nærmere. Samtalen førte til at studiet i økoturisme, som på det tidspunktet var 2-årig, ble utvidet til et 3-årig bachelorstudium. Jensen og Østrem fikk i opp-

drag å utforme den nye studieplanen for bachelorstudiet. Dette året ble Høgskolen i Stavanger (HiS) til Universitetet i Stavanger (UiS).

I 2007 hadde Jensen og Østrem nye møter med ledelsen ved instituttet ISTE og UiF. Noe av studieplanen var da satt ut i livet, men ledelsen ved ISTE ga uttrykk for at de hadde et sterkt behov for å utvide fagkompetansen i de fagområdene som vi tidligere var blitt enige om å samarbeide om. De syslet også med tanken på å etablere et masterstudium. Vi var enige om det burde være et langsiktig mål, men at vi i de første årene fremover primært skulle jobbe med kompetanseoppbygging på bachelorstudiet.

Fredskorpset

Fredskorpset (FK) kom på banen i 2006 og sa seg villig, under bestemte vilkår, å finansiere samarbeidet. Det ble startet et forprosjekt som besto i å kartlegge omfang og innhold av samarbeidet. Daværende leder av ISTE besøkte

Stavanger i 2007 og møtte den nyvalgte rektor ved UiS og ledelsen ved Norsk hotellhøgskole. Forprosjektet ble godkjent av FK i 2009 og selve hovedprosjektet som innbefatter utveksling av lærere mellom de to universitetene og forskning, kunne starte opp etter at FK hadde godkjent den budsjettmessige ramme og innhold.

Les mer

Gå inn på hjemmesidene til Universitetet i Stavanger og klikk på Norsk Hotellhøgskole.

Hvis du også klikker fredskorps vil du blant annet finne en artikkel: Sammen om økoturisme. <http://www.uis.no/nyheter/article26184-12.html>

Tilhenger til Fihaonana. Arne Dragsund, Ole Moi.

Landbruksutstyr til Madagaskar

Den gassiske lutherske kirke på Madagaskar har tre jordbruksskoler. Disse er Tombontsoa i Antsirabe som kom i gang i 1965, Fhaonana i Vohipeno som startet opp i 1983 og Tsarafototra i Morondava som ble offisielt åpnet i 1995.

TEKST: ARNE DRAGSUND

Skolene har siden starten utdannet mange tusen unge mennesker, både jenter og gutter i jordbruk, husdyrbruk, hagebruk, økonomi, miljøkunnskap og andre fag som er naturlig på en landbruksskole. Utdanninga er både teoretisk og praktisk retta, med arbeid og øvinger i skolens praktiske avdelinger. På alle skolene er det et gårdsbruk som brukes til denne opplæringa. Populært kan en si at gårdsbruket er skolens klasserom ute, der elevene får delta i arbeidet i fjøset, grisehuset, hønehuset og jordbruket med maisdyrking, grønnsakdyrking og fruktdyrking. Alt dette er nødvendig for å kunne omsette teoretiske kunnskaper i praksis. Gårdsbruket er således en viktig del av skolens virksomhet.

De tre landbruksskolene i kirken er sentrale for utviklinga av landbruket på Madagaskar, og bøndene som har fått sin utdanning her, er ofte plogspisser for nye dyrkingsteknikker, bedre husdyrhold og en god økonomisk drift av gårdene sine ute på landsbygda. Skolene har forskjellig grad av mekanisering både i drift og opplæring, men en tilstreber bruk av tilpasset teknologi i drifta av gårdsbrukene og i undervisninga. Kunnskaper om naturen og hvordan en kan ta vare på natur og miljø er sentrale temaer på landbruksskolene.

Jordbruksskolenes venner (JV)

Det er dannet en sammenslutning av venner av jordbruksskolene i Norge.

Dette er tidligere misjonærer ved disse skolene og andre som har vært på besøk der, eller som har noen de kjenner som har arbeidet ved skolene. Flere av de som arbeider ved skolene i dag, har også studert i Norge og dermed har kontakter her. JV har innledet et samarbeid med jordbruksskolene som kalles «Samarbeidsprosjektet jordbruksskolene på Madagaskar». En er i ferd med å utarbeide en avtale med NMS/FLM om et samarbeid i åra framover. Samarbeidet går ut på å samle inn og sende ut utstyr til skolene når det er nødvendig, eller det kan være å legge til rette for kortere studieopphold i Norge for lærere og annet personell ved skolene. Medlemmer i JV tar også på seg kortere oppdrag ved skolene, for eksempel

Innlesing av utstyret i kontaineren: Rolf Moi, Espen Madland.

Nyttig utstyr til Tombontsoa. Rolf Moi, Kjell Dale, Ole Moi, Espen Madland.

dugnad om reparasjon av maskiner og utstyr. I fjor var Ole Moi og Rolf Moi på Tombontsoa for å grave en ny brønn og installere et pasteuriseringsanlegg i fjøset på skolen.

Container til skolene

I september –10 ble det sendt ut en 40 fots container med brukt landbruksutstyr som er samlet inn hos bøndene på Jæren, til Tombontsoa og Fihaonana. Her er det mange ting som skolene har bruk for, blant annet bølgeblekkplater, forhøstere, ploger, harver, tilhengere, gjødselvogner og en liten traktor. I tillegg en siloforskaling for å støpe nytt gjødsellager på Tombontsoa for å ta vare på verdifull husdyrgjødsel som i dag renner ut i naturen, men ikke minst

for å kunne bruke gjødsla på gården på en god måte uten å være så avhengig av kunstgjødsl som i dag. I slutten av november 2010 reiste Ole Moi, Kjell Dale, Espen Madland og Asbjørn Stokkeland til Tombontsoa og Fihaonana for å montere utstyret som ble sendt ned i containeren. De hadde også kurs for personalet ved disse skolene.

Styringskomite

Denne består av Rolf Moi, Ole Moi, Kjell Dale, Kolbjørn Lerstøl og Arne Dragsund. Arbeidet med innsamling av brukt landbruksutstyr og forsendelse av dette til Madagaskar, inklusivt frakt og eventuell toll på varene der ute, krever penger. Alt som kommer inn er frivillige gaver fra de som

støtter JV rundt i hele landet. Om noen ønsker å hjelpe Jordbruksskolenes venner til å videreføre arbeidet i samarbeid med jordbruksskolene på Madagaskar, er vi takknemlige for det. Pengene kan sendes til konto 3335. 50. 64323 og merkes gave til JV. Ta gjerne kontakt med oss dersom du ønsker mer opplysninger om dette arbeidet.

Grøne vitsar og løgne kameleonar

I november i fjor reiste eg til Madagaskar for å halda ein serie skriveverkstader saman med ungdommar frå Antsirabe. Eg var invitert med av organisasjonen Grønn Hverdag i Stavanger og skulle samarbeida med den gassiske forfattere og forleggjaren Mparany Rakotondrainy.

TEKST OG FOTO: TERJE TORKILDSEN

Føremålet med verkstadene var å få ungdommar til å skriva tekstar i forskjellige sjangrar på gassisk om miljøproblematikk. Tekstane skulle samlast i ei bok og publiserast av det gassiske forlaget Vakoka Vakiteny.

Eg livnærer meg til dagleg som forfattar og komikar, og har dei siste åra gjennomført hundrevis av slike skrivekurs med ungdomskuleelevar i Noreg. Eg har med andre ord lang og brei erfaring med dette, men ville eg kunne bruka desse erfaringane på den andre sida av kloten? Kunne eg nytta den same metodikken? Det var eit ønske frå alle involverte at me skulle bruka humor i desse verkstadene, og at dette skulle visa igjen i tekstane. Eg veit frå arbeidet mitt med komikk at humor kan vera nokså individuell og kulturspesifikk. Ville det likevel vera mogleg å finna nokre fellesnemnarar som me alle kunne le og læra av?

Levande forteljartradisjon

Før eg reiste var eg litt i tvil om kor mykje eg skulle førebu meg. Eg rekna med at eg ville måtta improvisera ein del, og at det difor ikkje var så lurt med for fastspikra opplegg. Dette fekk eg rett i. Eg hadde elles nyttige samtalar med madagaskarkjennarane May Lise Talgø og Øyvind Dahl før eg reiste, og hadde difor litt førehandskunnskap om gas-

sisk kultur og natur. Eg var likevel oppteken av å ikkje lesa meg opp for mykje. Eg meiner generelt at det er lurt å møta nye stader og folk med eit mest mogleg ope sinn, og det er særleg viktig når ein driv med kunstnarisk verksemd og skapande prosessar.

Eg kjende til at det på Madagaskar finst ein lang og levande forteljartradisjon, ikkje så ulik vår eigen eventyrtradisjon, og det finst særleg mange dyreeventyr. Me valde bevisst å spela på denne tradisjonen, og det var lett å kopla desse naturforteljingane opp til miljøproblematikken. Eg oppdaga elles at mange av dei tradisjonelle gassiske forteljingane ikkje har same struktur som det me er vane med i vår kultur. Historiene har t.d. ikkje nødvendigvis ein spenningskurve som monnar ut i ein tragedie eller ein happy ending. Det er heller ikkje alltid slik at det gasarane oppfattar som morosame historier blir avslutta med eit sluttpoeng. Det som likevel forundra meg mest, var at enkelte forteljingar eigentleg mangla ein konflikt. I vestleg forteljartradisjon er det nesten meningslaust å snakka om historier utan konflikter. Når elevane kom med forteljingar som anten mangla eller hadde bagatellmessige konflikter, prøvde me å få dei til spissa tekstane og gjera dei meir dramatiske. Dette var også viktig for å få fram det

dramatiske i miljøproblematikken.

Ei utfordring med kreativ skriveing i ein skulesetting er at elevane ofte skriv det dei trur me vaksne vil ha, og ikkje det dei sjølve eigenleg vil skriva. Skuletid er noko anna fritid. Dette er noko eg kjenner frå Noreg, men det var endå tydelegare på Madagaskar. Elevane hadde problem med å frigjera seg frå det skulske. Den beste måten å løysa dette på var å la elevane laga komiske vriar på historiene dei hadde med. Mange av desse tekstane blei til gode forteljingar, og mange funka også godt som vitsar.

Humor og latter

Samarbeidet eg hadde med Mparany Rakotondrainy og kona Sophie Küspert-Rakotondrainy fungerte svært godt. Me var alle enige om at det var av stor verdi å bruka humor i verkstadene. Alle liker å le og høyra gode vitsar. Det var tydeleg at humor og komikk ikkje var noko elevane var så vane med frå skulen, men når dei fekk lov, så kom det ein flaum av gode vitsar og historier utav dei. Og korleis gjekk det så til slutt? Blir det bok? Å, ja, og det i rekordfart. Boka Ampanirio skal etter planen vera i bokhandelen omtrent samtidig med at dette bladet kjem ut, så her er det berre å løpa og kjøpa.

SAMARBEID: Elevane kjem frå skulen Farimbona, som er partnariskule med Tastaveden ungdomskule i Stavanger.

Konstabler og andre ugler i mosen

Ei venninne fra Tyskland spurte meg nylig mens vi satt i bilen, om jeg ikke hadde vært redd eller i det minste bekymret dersom jeg hadde bodd på Madagaskar og ikke hadde hatt en rik familie. Selvfølgelig ikke, svarte jeg. Hvorfor skulle jeg være redd for noe?

Det er fortsatt en lang vei å gå for antikorrupsjonsarbeidet på Madagaskar.

TEKST: SOPHIE KÜSPERT-RAKOTONDRAINY
FOTO: LINN KROGH HANSEN

Rett etterpå ble vi stoppet i en politikkontroll. Konstabelen ville ikke se papirene mine, bare ha en «nyttårgave». Da begynte jeg å tenke litt over ordene til venninnen mi. Kanskje hun ikke tok helt feil. Politiet skal jo liksom beskytte folk, men det var ikke mye beskyttelse å få fra denne karen.

Betalte seg unna brannstiftelse

En bekjent av mannen min, jeg kaller ham Tsilavina, har lenge vært blandet oppi en rettssak fordi huset hans ble brent ned av en person fra samme landsby. Saken kom for retten og mannen som hadde satt fyr på huset ble dømt. Han anket dommen, og det var da korrupsjonskappløpet mellom de to begynte. I ett år har de nå holdt på med å gi korrupsjonspenger til stadig høyere instanser, og rett over jul hørte vi at han som hadde brent huset hadde betalt en stor sum til selveste justisministeren. Dermed ble saken lagt på is og vil ikke bli tatt opp igjen dersom ikke Tsila-

vina betaler enda mer til justisministeren. Tsilavina har nå mistet mer penger enn han ville ha måttet brukt til å pusse opp huset sitt. Men ville det ikke bety at han bare godtok urettferdigheten om han hadde gitt seg?

Banket opp av politiet

Etter et tyveri hos oss i fjor ringte vi en politikonstabel som vi hadde telefonnummeret til. Dersom vi ikke hadde kjent ham, hadde vi ikke visst hvor vi skulle ringe. Siden han betraktet oss som sine venner, sa han seg villig til å komme innom. Problemet var at han ikke hadde bensin til mopeden han skulle bruke, så det endte med at vi måtte hente ham. Etter å ha kikket litt rundt i garasjen tok han med vår daværende vaktmann til politistasjonen og banket ham opp. Deretter skjedde det ingenting bortsett fra at den stakkars vaktmannen satt i varetekt til vi ba om løslatelse. Ingen brydde seg siden om å finne igjen vårt tapte solcellepanel.

Blomstringstid for korrupsjon

Nå skjønner jeg bedre reaksjonen til den nye vaktmannen vår. Han fortalte oss at det var noen som hadde svindlet ham for penger og at han vurderte å gi ham juling. Jeg ble både sjokkert og sint og sa at han skulle ta ham med til «prezida fokontany», kvartalsjefen, for å få ordnet opp i det. Det er tross alt ikke så rart at folk føler de må ta loven i egen hånd når man ikke kommer noen vei på annen måte.

Det er ikke til å legge skjul på at situasjonen har forverret seg etter at de politiske urolighetene begynte. Korrupsjonen blomstrer som aldri før og det er gode tider for alle slags lysskye forretninger. Jeg kan fortsatt med hånda på hjertet si til venninnen min at jeg ikke er bekymret eller redd. Men jeg må si at jeg har mistet respekten for politikonstabler som bruker tiden sin på å tigge nyttårgaver i stedet for å sørge for rettsikkerheten til folk.

SMÅNYTT

AV ØYVIND DAHL

Årsmøte i Oslo i år Lørdag 9. april

blir det avholdt årsmøte for Vennskapsforeningen Norge – Madagaskar på landsbasis i Oslo fra kl. 12.00. Møtet finner sted i Utviklingshuset, Brynjulf Bulls plass 2 (Gamle Vestbanen). Hovedstyrets årsmelding, regnskaper og revisjonsberetninger blir trykket i Madagaskar-forum. Innkalling til årsmøte og giro for innbetaling av medlemskontingent blir sendt ut til medlemmene med brev. Stemmeseddel blir sendt med brev eller e-post.

Etter årsmøtet har Osloforeningen ansvar for resten av samværet der Øyvind Dahl er invitert til å presentere: «LOVASOA – den gode arv – Antsirabe Cross-Cultural Competence Centre». Den tidligere norske skolen blir gjort om til et kompetansesenter.

Kan jeg stemme?

Alle som har betalt kontingent for 2010 kan gi sin stemme til nye hovedstyremedlemmer, revisorer og valgkomité i 2011. Stemmeseddel blir sendt ut i begynnelsen av mars over e-post til alle som har mailadresse. De som ikke har e-post, får stemmeseddel i konvolutt. Stemmeseddelen er nummerert til hovedmedlemmer og husstandsmedlemmer. Husk å skrive på nummeret dersom du stemmer elektronisk. Både hovedmedlemmer og husstandsmedlemmer har stemmerett. Frist er 20. mars for både stemmegivning og innbetaling av kontingent for 2011.

Stavangerforeningen

Mandag 21. februar

Kl. 19.00 i Kantinen til Stavanger kommune, Olav Kyrresgt 23. Øyvind Dahl presenterte: «LOVASOA – den gode arv – Antsirabe Cross-Cultural Competence Centre». Dette sentret gir mange muligheter for utvidet fremtidig samarbeid mellom vennskapsbyene. Varaordfører Bjørg Tysdal Moe innledet til samtale om samarbeidet mellom Antsirabe og Stavanger. Hun skal delta på 8. mars mar-

keringen på Antsirabe sammen med ordfører Olga Ramalason. Møtet var veldig godt besøkt ca 15 gassere og 35 norske. Vi fikk innlegg fra fredskorpser på Hotellhøgskolen, Senter for interkulturell kommunikasjon, Stavanger kommune og studenter ved Universitetet og Misjonshøgskolen. I tillegg bidrog Grønn Hverdag, Stiftelsen psykiatrisk opplysning, Psykopp, Jordbruksskolens venner, Tastaveden skole og andre. De nye underutvalgene i VNM, Utvalget for miljø og utvikling (UMU), og Utvalget for menneskerettigheter (UMR) ble også presentert. Møtet viste hvilken stor bredde det er i samarbeidet mellom Antsirabe og Stavanger.

Lørdag 26. mars

Kl. 12.00 i Internasjonalt hus, Sandvikeveien 13, Hillevåg. Årsmøte for Stavangerforeningen der årsmelding og årsregnskap blir lagt frem og nytt styre blir valgt. Kl. 12.30 Sunniva Gylver skal fortelle om sine erfaringer etter ett år på Madagaskar for KFUK-KFUM.

Østlandsforeningen

Torsdag 10. mars

Kl. 18.00 i Utviklingshuset, Brynjulf Bulls Plass 2, (Gamle Vestbanen). Årsmøte for Østlandsforeningen der årsmelding og årsregnskap blir lagt frem og nytt styre blir valgt. Birger Veum vil presentere «Arbeidet i VNM sitt utvalg om menneskerettsspørsmål på Madagaskar».

Lørdag 9. april

Møte i Utviklingshuset, Brynjulf Bulls Plass 2 (Gamle Vetbanen). Kl.12.00 Årsmøte for hovedforeningen. Kl. 12.30: Øyvind Dahl skal presentere: «LOVASOA – den gode arv – Antsirabe Cross-Cultural Competence Centre” og innlede til samtale om ny anvendelse av den gamle norske skolen på Antsirabe. Det vil bli servert kyling og ris. Kaffe, te og mineralvann. Inngangspenger kr. 100.

Lørdag 21. mai

blir det Sommeravslutning kl. 13. hos Marit og Bjørn Lie på Hvaler.

Ny medlemsrekord

Foreningen har nå 535 registrerte medlemmer. Av disse er 387 hovedmedlemmer og 148 husstandsmedlemmer. Med husstandsmedlemmer mener vi ektefelle/samboer og barn som bor hjemme på samme adresse. Utflyttede voksne barn på andre adresser regner vi med kan tegne seg som nye selvstendige hovedmedlemmer.

Vi vil gjerne at dere verver nye medlemmer til foreningen, for eksempel ved å verve familiemedlemmer som husstandsmedlemmer. Jo flere vi er, jo sterkere stemme har vi når det gjelder lobbyvirksomhet og forhandling om medlemsfordeler. Om det er mulig bruk innmeldingssiden på www.madagaskar.no.

Medlemskontingenten

Medlemskontingenten kr 150 for hovedmedlemmer og kr 50 for husstandsmedlemmer skal betales til konto nr. 4336 11 00469 til VNM, c/o Reidar F. Sivertsen, Kongeveien 97, 1430 ÅS. Medlemmene vil få tilsendt giroblankett i posten. Vennligst betal så fort dere får blanketten slik at den ikke blir glemt og vi må begynne å purre. Husk også å merke innbetalingen med ditt medlemsnummer om du bruker nettbank. Det letter kasserers arbeid betraktelig.

Adresseforandring

Kasserer vil takke alle som sørger for at medlemsregisteret er oppdatert og a jour ved å sende melding om adresseendringer til kasserer. Adressen til kasserer finner du bak på dette bladet. Du kan også klikke svar på en av mailene som kommer fra kassereren og opplyse om endringer som måtte være aktuelle. Kasserer setter også pris på å ha et telefonnummer å nå deg på om det skulle være nødvendig, så send gjerne oppdateringer om telefonnummer også.

Madagaskar-nytt

Øyvind Dahl lager nyhetsmeldinger fra Madagaskar hver måned. Når du

tegner medlemskap, ber vi deg om å oppgi navn, adresse og e-post-adresse slik at du kommer på adresselisten. Dersom du ikke har e-postadresse, har foreningen ekstra service og sender nyhetene i konvolutt til deg hver måned. Dersom du har fått e-postadresse, eller har forandret e-postadresse, ber vi deg om å melde den inn til ansvarlig for medlemsregisteret Reidar F. Sivertsen, e-post: info@madagaskar.no, slik at du kan få nyhetene fortere og billigere.

Hjemmesiden

Den nye hjemmesiden til foreningen på www.madagaskar.no har vært flitig besøkt i forbindelse med krisesituasjonen på Madagaskar. Øyvind Dahl legger stadig ut nye meldinger om utviklingen. Under «aktuelt» finner du foreningsnytt. Klikk på «Madagaskarforum» så får du opp alle bladene vi har utgitt i PDF-format. Du finner også mange nyttige lenker og informasjon om møter i lokalforeningene og årsmøtet i hovedforeningen.

Boken til Stefaan de Wolf er til salgs

Marta Dale, som leder VNM-Stavanger, tar imot bestillinger på boken «Le grand livre sur les petits métiers» som dannet utgangspunkt for jubileumsutstillingen i 2010. Boken koster kr. 240,00 + porto og emballasje. Marta Dale kan kontaktes på 984 31 163 eller på e-post: makjeda@online.no.

Utvalget for miljø- og utvikling

UMU har som formål å arbeide for miljø og utvikling relatert til Madagaskar. Interesserte bes om å kontakte Arne Dragsund, Lundegeilen 11, 4323 Sandnes, e-post: adragsun@online.no, Mobil 971 90 424.

Utvalget for menneskerettigheter

UMR har som formål har som formål å arbeide for menneskerettighetene relatert til Madagaskar. Interesserte bes

kontakte John Magnus Nygaard, Svalbard plass 10, 4010 Stavanger, e-post: John.Magnus.Nygaard@rogfk.no, Telefon 51 52 21 41, Mobil 478 14 986.

Madagaskarreiser

Ravinala organiserer reiser til Madagaskar i 2011. Kontakt post@ravinala.no for mer informasjon. Se www.ravinala.no.

Regnskap for 2010		
Resultatoversikt VNM-konto		
	Debet	Kredit
Inngående balanse	kr 68 921,25	
Bankkonto Merkv. Madagaskar	kr 1 288,70	kr 202,17
Administrasjon	kr 1 653,84	kr 5 901,34
Avsetning fra Antsirabe-by forening	kr 31 280,00	
Jubileumsfeiring	kr 137 158,40	kr 140 047,71
Kontingent	kr 62 675,00	
Madagaskarforum og Web	kr 52 437,05	kr 58 140,20
Madagaskarnytt		kr 4 813,47
Oslokomiteen		kr 5 375,02
Renter / Gebyr	kr 184,29	kr 256,00
Årsmøtet		kr 3 942,00
Resultat		kr 136 920,62
	kr 355 598,53	kr 355 598,53
Resultatoversikt NORAD-konto		
	Debet	Kredit
Inngående balanse	kr 56,55	
Til Madagaskarforum		kr 40 000,00
Til Jubileumsfeiring		kr 40 000,00
Renter og gebyrer	kr 149,22	kr 56,55
NORAD-midler	kr 80 000,00	
Balanse		kr 149,22
	kr 80 205,77	kr 80 205,77

SAKSPAPIRER TIL ÅRSMØTET 2011

Her finner du sakspapirer til årsmøtet for hovedforeningen VNM som skal være i Oslo 9. april 2011:

1. Årsmelding for 2010 s. 26.
2. Revidert regnskap for 2009 s. 25 og revisorberetning s. 27.
3. Aktivitetsplan med budsjett for 2011 (Presenteres på møtet)
4. Saker til drøfting på årsmøtet:
- 4a. Styret foreslår at kontingenten for hovedmedlemmer heves til kr. 250 og for husstandsmedlemmer kr. 100 fra 2012 på grunn av økte utgifter.
- 4b. Styret foreslår at det i vedtektene presiseres at leder velges for to år både i hovedforeningen og i lokalforeningene.

Stemmeseddel og giroblankett for innbetaling av kontingent for 2011 er sendt ut direkte til medlemmene med e-post eller på papir. Se «Smånytt» for flere opplysninger.

Årsmelding for 2010

Hovedstyret har siden årsmøtet i Sandnes 10.04.2010 hatt følgende sammensetning: Øyvind Dahl, leder for hovedstyret (til 2011); Arnhild Fjose, nestleder (til 2012); Reidar F. Sivertsen kasserer, medlemsregister, (til 2011); John Magnus Nygaard, sekretær, (til 2012), Heri Ramampiaro (webmaster) (til 2012), Rivo Razakandriana, styremedlem, (2011); Guro Veum 1. vara, (til 2011), Tore Vatn 2. vara, (til 2011), **Revisorer:** Jakob Vea og Jonas Skrettingland. **Valgkomite:** Suzanne Razafimasy Olsen (til 2011) og Erik Tangedal (til 2012), Reimar Eivind Brun (til 2013).

Aktiviteter som er fulgt opp av hovedstyret i 2010

Hovedstyret for Vennskapsforeningen har hatt fem styremøter hvorav fire telefonstyremøter i året som gikk: 02.02.10, 10.04.10, 01.06.10, 14.09.10, 23.11.10. Hovedstyret har behandlet 49 saker. Hovedstyret har arbeidet med flere saker. Her nevnes bare noen av de viktigste:

- Nye vedtekter ble vedtatt på årsmøtet 10.04.2010.
- Årets store satsning var markering av Madagaskars 50-årsjubileum i Stavanger i 2010 i samarbeid med foreningen for gassere i Norge FIMANOR. I Stavanger kunstforening ble fotoutstillingen: «Kampen for å overleve» satt opp i tiden 26. mai -26.juni 2010.

Selve jubileums-dagen 26. juni ble feiret med konsert med gassiske artister fra Frankrike. Ca 220 deltakere, hvorav ca 80 gassere. Arrangementet ble finansiert av støttebidrag fra Norad, Stavanger kommune og andre sponsorer og gikk i balanse. I anledning jubileet, ble det arrangert en landsomfattende fotokonkurranse som fikk god oppslutning.

- Medlemsblad og månedlige nyheter til medlemmene har vært fulgt opp. Hovedstyret har også engasjert seg i en del lobbysaker vedrørende utviklings-samarbeidet med Madagaskar, spesielt i forhold til nedgradering av ambassaden i Antananarivo.
- Hovedstyret har opprettet to underutvalg: Utvalg for miljø og utvikling med Arne Dragsund som leder, og Utvalg for menneskerettigheter med John Magnus Nygaard som leder.
- Vennskapsbyforeningen Antsirabe - Stavanger (VAS) ønsket å legge sin virksomhet inn under VNM. Etter å ha drøftet saken med Stavanger kommune og lokalstyret i Stavanger har hovedforeningen gått inn for å legge VAS' sin virksomhet inn under VNM.
- Hovedstyret tilrettelegger arbeids-forholdene for lokalforeningene i Oslo og Stavanger.

Når det gjelder regnskapet, viser vi til egen regnskaps- og revisjonsrapport.

Nettsidene www.madagaskar.no
Nettsidene redigeres av Heri Ramampiaro ved NTNU. Nettsidene inneholder artikler, bilder, videoer, samtlige nummer av Madagaskar-forum, kontinuerlig nyhetsstoff og aktuelle len-

ker. Det arbeides stadig med å oppdatere sidene.

Månedlige nyheter: "Madagaskar-nytt"

Hver måned har Øyvind Dahl redigert nyhetsmeldinger fanget opp fra Internet. Disse blir kontinuerlig lagt ut på nettsidene og hver måned sendt ut til medlemmene via e-post til de som har registrert adresser, og i konvolutter til de medlemmene som ikke har e-post.

Medlemsregisteret og medlemsverving

Det er et stort arbeid å vedlikeholde og oppdatere medlemsregisteret. Reidar F. Sivertsen arbeider kontinuerlig med å oppdatere medlemsdata. Foreningen hadde ved årets slutt ca 525 aktive medlemmer, noe som er ny rekord. Foreningen er landsdekkende. Medlemmer av foreningen finnes fra Alta i nord til Kristiansand i sør. Kontingenten har hele året vært kr 150 for enkeltmedlem og kr 50 for husstandsmedlem.

Medlemsbladet: Madagaskar-forum

Madagaskar-forum har kommet ut med to nummer i 2010. Bladet inneholder artikler vedrørende politikk, miljø, kultur, turisme, norsk-gassisk samarbeid og annet aktuelt stoff. Bladet har også vist seg som et godt tiltak for å verve nye medlemmer til foreningen.

Alle i redaksjonskomiteen arbeider på frivillig basis. Redaktør Linn Krogh

Hansen gjør en svært god jobb. Vi har fått innvilget fritak fra mva. Vi har etablert et kundeforhold til Posten slik at bladet distribueres direkte fra trykkeriet. Anita R. Hetland er engasjert som grafisk formgiver.

Etter søknad mottok foreningen kr 40.000 i støtte til utgivelse av Madagaskarforum fra Norad i 2010. Det er opprettet en egen bankkonto for Norad-midlene og det føres et særskilt regnskap etter Norads krav.

Redaksjonskomite: Komiteen besto i 2010 av Linn Krogh Hansen (redaktør), Erik Tangedal, Arne Morten Rosnes og Sophie Küspert.

Lokalforeningen i Oslo

Styret i lokalforeningen i Oslo hadde følgende sammensetning: Arnhild Fjose, leder (til 2012); Rolf Andreas Erikson, nestleder (til 2011); Bjørn Sverre Lie, kasserer (til 2012); Jon Randby, sekretær (til 2011); Birger Gjelsten Veum styremedlem (til 2010); Gudrun Lund (1. vara); Snorre Sannesmoen (2. vara). **Revisor:** Kari Honningdal. **Valgkomite** består av Dag Arne Roum (til 2011), Ørjan Hansen (til 2013) og Sambatra Sivertsen (til 2013).

Aktiviteter i lokalforeningen i Oslo

18. februar: Venusia Vinciguerra og Birger Veum fortalte og viste bilder fra sitt fredskorpsopphold i Toliara. Gassisk gryte.
20. mars: Det ble avholdt årsmøte for Vennskapsforeningen Norge - Madagaskar på landsbasis i Oslo.
5. juni: Møte i Sørumsand. Thor Ringsbu kåserte og viste bilder: «Dagros på Madagaskar».
23. september: Sunniva Gylver: «Mitt møte med Madagaskar». Hun var ett år på Madagaskar sammen med familien på oppdrag for KFUK-KFUM.
28. oktober: Ottar Rakoto Fjose fortalte og viste bilder fra sitt opphold som lege på Antsirabe våren og sommeren 2010.

Lokalforeningen i Stavanger

Styret i lokalforeningen i Stavanger hadde følgende sammensetning: Marta Dale, leder (til 2012), Ellen Vea Rosnes, nestleder (til 2011), Marit Breen (til 2012), sekretær (til 2011), Ingvald Svandal, kasserer (til 2012), Rivo Razakandriana styremedlem (til 2011), Svein Nielssen (til 2012), Leif Ydstebø

(vara). **Revisor:** Norman Udjus. **Valgkomite:** Ronald Mong (til 2012), Rado Rabenorolahy til 2013).

Aktiviteter i Lokalforeningen i Stavanger

8. februar: Turid Øygard i Oljedirektoratet: «Olje for utvikling - erfaringer fra Madagaskar 2007-2009».. Årsmøte for lokalforeningen.
10. april: Møte i Gand kirke ble innledet med årsmøte for hovedforeningen. Venusia Vinciguerra og Birger Veum: «Land til salg og partiske dommere».
26. mai: Åpning av utstillingen: «Kampen for å overleve» i Stavanger Kunstforening. Kurator Stefaan de Wolf fra Belgia orienterte om de 35 bildene.
26. juni: Jubileumsfest i Stavanger Kunstforening i samarbeid med foreningen for gassere i Norge. Hilsen fra regjeringen ved statssekretær Ingrid Fiskå, festtale ved ordfører fra Antsirabe Olga Ramalason. Musikk og sang fra bandet til Eric Manana og Rija Ramanantoanina fra Frankrike. Innslag av speidere fra Ihosy. Resultat av fotokonkurranse. Sang og dans. 220 fremmøtte gassiske og norske venner.

6. september: Torleiv Bilstad og Leif Ydstebø fra Universitetet i Stavanger. «Vannmiljø på Madagaskar». Oppdatering om den politiske situasjonen ved Øyvind Dahl.
13. november: Lørdagskafé på Internasjonalt Hus, med ca 60 fremmøtte. Det ble servert «henaritra». Mange stakk også innom rommet hvor det var gassisk film fra Madagaskar.

Lobbyvirksomhet

I anledning nedgradering av den norske ambassaden på Madagaskar fra sommeren 2011, har leder Øyvind Dahl på Vennskapsforeningens vegne skrevet brev til miljø- og utviklingsminister Erik Solheim og til forsvars- og utenrikskomiteen i Stortinget ved leder Ine M. Eriksen Søreide datert 11.11.2010. Statsråden har i brev 24.11.2010 svart at ambassaden vil bli omgjort til en Ambassadeseksjon (bemannet med en ambassaderåd) underlagt en ambassade i Afrika (Preto-ria). Nedgraderingen av ambassaden henger sammen med en omstrukturering av Norges utenriksrepresentasjon og regjeringens prioriteringer.

Vennskapsforeningen Norge - Madagaskar

Revisjonsberetning for regnskapsåret 2010

Regnskapet er ført i et regnskapsprogram og revisorene har fått tilsendt en utskriftsrapport av dette i tillegg til bilagene.

Vi har gått i gjennom regnskapet som var godt og oversiktlig presentert, og vi har ikke funnet noe å bemerke.

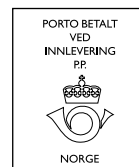
God regnskapsskikk er fulgt og regnskapet anbefales godkjent.

Stavanger 9nde februar 2011

Jonas Skrettingland
Revisor

Jakob Vea
Revisor

B

RETURADRESSE: REIDAR F. SIVERTSEN, KONGEVEIEN 97, 1430 ÅS

Mada Woodlands har foruten selve plantingen også gjennomført flere vellykkede Community Development Projects (CDP).